

CONSILIUL LEGISLATIV

Bucul permanent al Senatului

Bp. 77 24.03.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru completarea
Legii nr. 53/2003 privind Codul muncii**

Analizând propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 53/2003 privind Codul muncii (b77/19.02.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/841/23.02.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D114/24.02.2026,

Bucul permanent al Senatului

240

30.03.2026

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare, completarea Codului muncii, urmărindu-se recunoașterea dreptului la 10 zile libere plătite pentru salariat, dacă acesta sau un copil minor al salariatului a fost victimă a unei infracțiuni de violență în familie ori a unei infracțiuni de viol sau de agresiune sexuală.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neexistând, printre altele, referiri la impactul asupra sistemului juridic,

cu sublinierea implicațiilor asupra legislației în vigoare, referiri la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, la consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri și nici la măsurile de implementare necesare.

În ceea ce privește dreptul comparat în materie, cu toate că se precizează că există legislație similară soluțiilor promovate prin prezentul proiect în alte state, se exemplifică doar cu legislația din provinciile canadiene, fără indicarea precisă a unor norme sau inserarea unor note de subsol conținând sursele afirmațiilor.

Precizăm că detaliile ar fi fost utile în vederea asigurării caracterului complet al soluțiilor preconizate, atât din perspectiva respectării demnității umane și a drepturilor fundamentale la viață privată și de familie ale victimei violenței în familie sau a unei infracțiuni de viol sau agresiune sexuală, al instituirii unui măsuri utile și eficiente în beneficiul salariatului, cu luarea în considerare totodată a posibilității angajatorului de a susține financiar numărul de zile libere plătite ce se urmărește a fi acordate prin prezentul proiect.

5. Cu titlu preliminar, precizăm că este necesară completarea proiectului și a instrumentului de prezentare și motivare cu norme, respectiv informații, astfel încât măsura preconizată la alin. (1) al art. 152³ și dezvoltată la alineatele următoare ale aceluiași articol, măsură de altfel benefică și chiar necesară pentru recuperarea după o traumă generată de violența domestică sau sexuală ori pentru gestionarea efectelor acesteia, să poată fi aplicată și să nu împovăreze angajatorii cu sarcina suportării în mod solidar cu angajații a consecințelor unor fapte pe care politica penală a statului nu a reușit să le prevină sau să le descurajeze.

6. La **titlu**, pentru redarea corectă a titlului actului normativ asupra căruia se intervine, este necesară următoarea redactare:

„Lege pentru completarea Legii nr. 53/2003 - Codul muncii”.

În mod corespunzător se va proceda și la **art. I partea dispozitivă**.

7. La textul preconizat pentru **art. 152³**, reținem următoarele:

7.1. La **alin. (1)**, întrucât potrivit art. 4 lit. a) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, „**copil**” este „persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nici nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, potrivit legii”, iar, potrivit art. 38 alin. (2) din Codul civil, **persoana devine majoră** la împlinirea

vârstei de 18 ani, semnalăm că exprimarea „copil minor” are caracter pleonastic și trebuie revăzută.

În plus, pentru asigurarea caracterului complet al normei și a predictibilității acesteia, se impune dezvoltarea soluției de la **alin. (1)**, într-o teză (sau într-un alineat) care să prevadă cel puțin: modul în care angajatorul ia cunoștință de situația salariatului sau a copilului acestuia, dacă se formulează cerere pentru una sau mai multe zile din cele 10 sau pentru o fracțiune de zi și ce posibilități are angajatorul cu privire la aprobarea cererii sau la alegerea perioadei în care salariatul nu va lucra.

Formulăm propunerea dat fiind că angajatorul este atât responsabil de organizarea activității la nivelul unității, cât și îndreptățit să stabilească organizarea și funcționarea unității, conform art. 40 alin. (1) din Codul muncii, incluzând repartizarea orelor de timp de lucru și de timp de odihnă, iar o cerere intempestivă poate fi de natură să afecteze capacitatea angajatorului de a-și organiza activitatea eficient și să creeze blocaje în funcționarea normală a unității, mai ales în domenii cu activitate continuă sau unde este necesară flexibilitatea operațională.

7.2. La alin. (2), pentru o redactare adecvată în contextul dat, care nu corespunde unei norme imperative onerative, ci unei norme permissive dispozitive sau unei norme de recomandare, propunem ca verbul „vor fi utilizate” să fie înlocuit prin expresia „**pot** fi utilizate”.

7.3. La alin. (4), pentru evitarea comportamentului discreționar al angajatorului ce poate apărea drept consecință a folosirii în normă a expresiei „**poate** solicita ... să pună la dispoziția acestuia un element de probă”, angajatorul putând alege să solicite dovezi unui angajat și să nu ceară altuia care afirmă că se află într-o situație similară, precum și pentru evitarea abuzurilor de drept ale salariaților, apreciem că solicitarea zilelor libere pentru motivele precizate la alin. (1) **trebuie** însoțită, de preferat, de o dovadă a situației generatoare a necesității zilelor libere sau de un angajament de prezentare a acesteia ulterior beneficierii de zilele libere.

În acest context, propunem a se reflecta și asupra duratei termenului de 20 de zile de la momentul revenirii la locul de muncă și al reluării activității (la care probabil se referă expresia „de la momentul revenirii la muncă”, inadecvată stilului normativ), prevăzut în teza I, cu atât mai mult cu cât din teza a II-a rezultă că elementele de probă se furnizează „în termen rezonabil”, deci nu doar în 20 de zile.

Date fiind cele de mai sus, propunem revederea integrală a textului alin. (4) și din perspectiva garantării preciziei și predictibilității normelor, pe care temenii „rezonabil” și „rezonabile” nu le asigură în mod concret.

7.4. La alin. (5), în vederea protejării dreptului la viață privată și de familie ale salariatului, norma trebuie revăzută și completată în sensul stabilirii obligației exprese pentru angajator și personalul acestuia de a păstra confidențialitatea informațiilor obținute în aplicarea alin. (1).

Totodată, în același scop, este necesară instituirea unei contravenții referitoare la divulgarea datelor de care a luat cunoștință angajatorul sau personalul acestuia și a unei sancțiuni proporționale și eficiente.

8. Dat fiind că evenimentul generator al necesității acestor zile libere nu se produce din culpa angajatorului (de principiu), ci vinovăția aparține persoanei care săvârșește fapta ce poate fi calificată și pedepsită ca infracțiune de violență în familie, viol sau agresiune socială, dar în subsidiar este și urmarea unei politici penale statale insuficient conturate sau incomplet aplicate în materiile enunțate, care nu asigură prevenirea, descurajarea și sancționarea acestui tip de criminalitate și nici protecția și apărarea socială a indivizilor, sugerăm a se analiza dacă nu ar trebui instituită și posibilitatea de recuperare de la stat de către angajatori a sumelor plătite în temeiul art. 152³ alin. (1), în această situație fiind necesară completarea în consecință a propunerii legislative.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 261/23.03.2026